

Imepiel, front comú

La primera batalla contra la reprivatització de Industrias Mediterráneas de la Piel (Imepiel), la més gran de les fàbriques de calçat del País Valencià, ha estat guanyada pels treballadors, que han aturat l'operació de venda.

Albert Vicent

Una vegada més, la Vall d'Uixó i la seua comarca han demostrat que encara són un dels pocs reductes valencians on el sindicalisme sap plantejar estratègies de lluita amb una certa garantia d'èxit. De fet, la lluita pel manteniment dels llocs de treball d'Imepiel s'ha convertit al llarg de les darreres setmanes en un símbol per al conjunt de les forces socials i polítiques de les comarques septentrionals.

La totalitat dels sindicats i partits polítics han acabat fent front comú contra una operació de venda que era una sentència de mort a tres anys vista. Fins i tot, Alianza Popular, defensora ideològica de l'empresa privada, ha desembarcat en les mobilitzacions investida d'un descarat populisme electoralista digne d'un film de Frank Capra. Per la seua part, el PSPV ha acabat votant contra les decisions que la cúpula del Ministeri d'Economia dictava, en un intent d'agilitar la reprivatització. A la Vall, els que no donen suport als treballadors d'Imepiel no ixen retratats a les urnes.

El sindicalisme al si d'Imepiel és atípic per als temps que corren. Les forces representades al comitè d'empresa —CCOO, USO i UGT— s'apinyen sense deixar cap fissura a la patronal, en aquest cas, l'estat. Per si fóra poc, tota la població fa seues les reivindicacions dels treballadors.

En aquestes condicions, la setmana passada les mobilitzacions es succeïren amb precisió. Dimarts, 26, els treballadors es manifestaven davant el Govern Civil de Castelló, després d'haver aconseguit que els grups polítics de les Corts valencianes acceptaren tractar el tema en un ple de caràcter urgent. L'endemà, l'Ajuntament de la Vall aprovava per unanimitat una moció de suport a les reivindicacions dels treballadors d'Imepiel i a favor de gestionar un pla de viabilitat.

Dijous 28, la factoria quedava paralizada i 1.500 persones es manifestaven a Madrid, davant la seu de la Dirección General del Patrimonio del Estado, on es negociava amb els treballadors l'operació de venda. En aca-

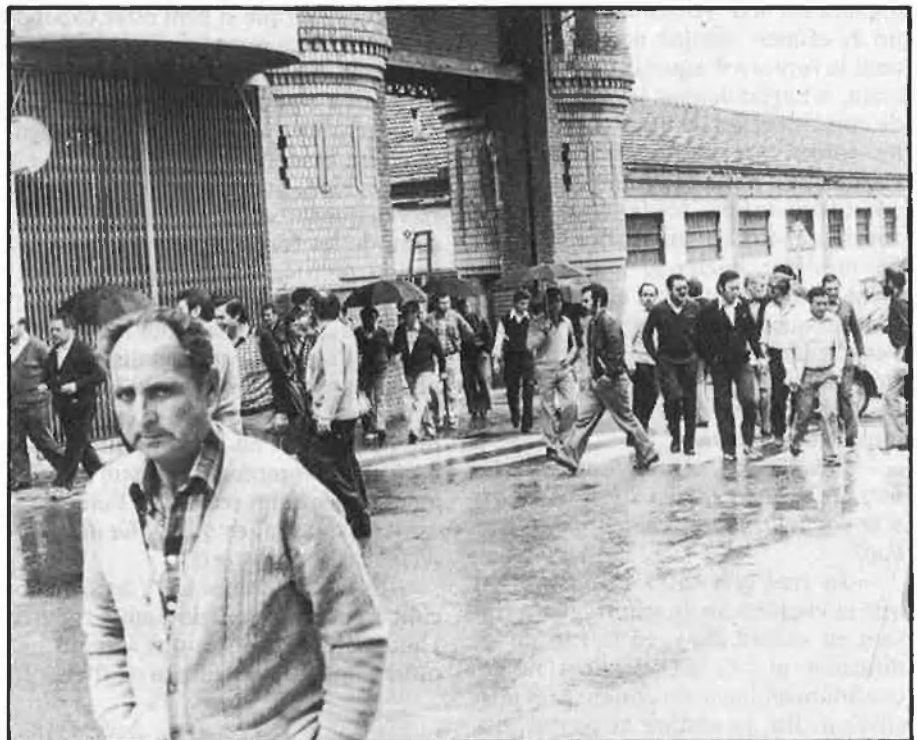
bar la reunió, Alfonso López anuncia que la reprivatització havia quedat paralitzada perquè el comprador havia retirat l'oferta de compra. Per la seua part, el director general del Patrimonio afirmava que s'havia desestimat l'oferta, per no contenir prou garanties. Els treballadors havien guanyat el primer pols amb l'administració.

Enmig de la tempesta ha quedat malparada la governadora civil de Castelló, Pilar Brabo, que, en reunió amb el treballadors, es va manifestar partidària de l'operació de venda, perquè el Grup Fluxà d'Inca (Mallorca) es comprometia a invertir 2.000 milions de pessetes i a garantir la continuïtat de la plantilla durant un període de tres anys. Pilar Brabo va haver-se d'escoltar com els treballadors li cridaven «Pilar, hay que ver lo que hace el poder».

Tot just quan la partida estava al punt àlgid, el comitè d'empresa va saber jugar les seues cartes i va desmuntar la proposta del Patrimonio del Estado i de la governadora civil. La maquinària de CCOO s'havia posat en marxa i Lorenzo Fluxà, l'hipotètic comprador que havia d'absorbir Ime-

piel, no era tan ferotge com semblava. L'empresari mallorquí té un patrimoni declarat de 150 milions de pessetes i la seua principal empresa —Curtrexa— es va constituir fa onze anys, amb una inversió inicial de 50 milions i un capital declarat de quatre. A més, sobre la fabrica dels Fluxà hi ha una hipoteca de més de 26 milions amb el Banc de Crèdit Industrial. Fins i tot, CCOO havia investigat que Lorenzo Fluxà ocupa un habitatge de 112 metres quadrats i el seu nom sol aparèixer amb freqüència al registre de lletres tornades —el RAL La seua última aparició en aquest registre va ser l'1 de setembre, per una lletra de dos milions de pessetes.

Tot això ha estat prou per punxar l'operació. Queden ara els flocs de la batalla. Pilar Brabo ha perdut credibilitat, Alianza Popular s'ha compromès ha fer costat als treballadors per damunt de tot i, a l'administració, no li ha anat malament conèixer com responen els treballadors al test de la reprivatització. Clar que tot això tan sols ha estat un primer assalt, potser un assaig programat. □

Imepiel, un sindicalisme atípic per als temps actuals.